

## Čís. 5652.

Přesná stylistická úprava tiskové opravy není předepsána.

Předpis druhé věty prvního odstavce § 11 a čtvrtého odstavce § 11 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n. o obsahu tiskové opravy nebrání, aby ji opravovatel upravil samostatně stylisticky v mezích rozsahu dovoleného v § 11, odst. 6, § 13, čís. 2 tohoto zákona.

Neopravňuje proto odpovědného redaktora odepřítí uveřejnění tiskové opravy, vyslovil-li žadatel v úvodní větě opravy požadavek za její uveřejnění, odvolav se na příslušný zákonný předpis, a připojil-li na jejím konci datum ke svému jménu.

(Rozh. ze dne 30. června 1936, Zm I 666/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na zachování zákona takto právem: Usnesením okresního soudu trestního v Praze ze dne 11. října 1935, č. j. T IV 2445/35-4, jímž byla zamítnuta žádost Dr. V. B., advokáta v P., aby H. H. jako odpovědný redaktor časopisu »R.« byl uznán povinným uveřejnit v časopisu tom tiskovou opravu, zaslanou mu dopisem ze dne 1. října 1935, a nahraditi útraty trestního řízení, jakož i usnesením krajského soudu trestního v Praze jako soudu odvolacího pro přestupky ze dne 19. února 1936, č. j. Ts III 165/35-2, jímž byla zamítnuta stížnost Dr. V. B., advokáta v P., do onoho usnesení okresního soudu trestního v Praze, byl porušen zákon v ustanoveních § 11, odst. 1 a 4 zák. ze dne 10. července 1933, čís. 126 Sb. z. a n.

## Důvody :

Usnesením okresního soudu trestního v Praze ze dne 11. října 1935 byla zamítnuta žádost advokáta Dr. V. B. z P., aby odpovědný redaktor časopisu »R.« byl uznán povinným uveřejnit v tomto časopise tiskovou opravu zaslanou mu dopisem žadatele ze dne 1. října 1935 a nahraditi útraty řízení. Usnesením krajského soudu trestního v Praze jako soudu odvolacího ze dne 19. února 1936 byla pak zamítnuta též stížnost téhož žadatele do tohoto usnesení okresního soudu trestního v Praze. Též odvolací soud, stejně jako soud první stolice, bere za prokázáno, že H. H. je odpovědným redaktorem časopisu »R.«, v jehož čísle ze dne 1. října 1935 byl uveřejněn článek pod nadpisem »Herbstmanöver um die SDP«, ve kterém se mluví též o žadateli Dr. V. B., že tisková oprava byla odpovědnému redaktoru doručena dopisem ze dne 1. října 1935, a souhlasí plně s názorem soudu první stolice, že tisková oprava zbytečně uvádí ve svém úvodě: Gemäß § 11 des Gesetzes vom 10. Juli 1933, Z. 126, ersuche ich um Veröffentlichung der Berichtigung nachstehender .....« a dále že na konci ještě obsahuje datum »1. Oktober«.

V důvodech usnesení krajského soudu trestního v Praze se praví: »Sluší uvážiti, že tiskovou opravou v podstatě vyvlastňuje se část tiskové sazby a že tisková oprava v důsledku toho může obsahovati toliko ty náležitosti, jež uvádí zákon.

V § 11, odst. 1, věta 2 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. se uvádí, že v opravě mohou se uváděti toliko skutečnosti, které opravují nebo vyvracejí skutečnosti ve zprávě obsažené; může se však omeziti na pouhé popření pravdivosti skutečností ve zprávě obsažených. V odst. 4 téhož § uvádějí se pak formální náležitosti tiskové opravy, t. j., že oprava musí býti v čele označena jako »Tisková oprava«, ve svém úvodu má odkazovati k pojmenování a číslu periodického tiskopisu, v němž byla zpráva uveřejněna, a pokud možno i k jejímu nadpisu a na konci má býti uveden ten, kdo za opravu žádal.

Z uvedeného se podává, že výpočet těchto náležitostí věcných i formálních je taxativní a tisková oprava žádných dalších součástí obsahovati nesmí. Ježto však žadatel do své vlastní tiskové opravy pojal slova »Gemäß § 11 des Gesetzes vom 10. Juli 1933, Z. 126, ersuche ich um Veröffentlichung der Berichtigung nachstehender . . . .« a dále »1. Oktober«, kteréžto údaje snad náležely do dopisu opravu doprovázejícího, nikoli však do tiskové opravy samotné, a připojil tak do opravy takové součásti, které byly po názoru odvolacího soudu zcela zbytečné a zákonu odporující a které také soud první stolice nemohl odstraniti ani za souhlasu žadatele vlastní úpravou ve smyslu § 14, odst. 4, věta 2 cit. zák., ježto nešlo o opravu věcných náležitostí tiskové opravy ve smyslu § 11, odst. 1, věta 2 cit. zák., nevyhovuje předmětná tisková oprava rovněž po názoru odvolacího soudu zákonu.

Odvolací soud je tedy toho názoru, že soud první stolice právem pro uvedenou vadu žádost za tiskovou opravu zamítl.

Je plně souhlasiti s názorem odvolacího soudu, že tiskovou opravou se v podstatě vyvlastňuje jistá část tiskové sazby; zákon určuje, v jakém rozsahu se tak děje. Podle předpisu § 11, odst. 6 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. až do dvojí výměry původní sazby bez jakékoliv náhrady, podle § 13, č. 2 a § 11, odst. 6 téhož zákona další (třetí) výměra původní zprávy za poplatek v zákoně určený. Zákon však nepředepisuje přesnou stylickou úpravu, jíž by žadatel za tiskovou opravu musel dbáti do nejkratnějších podrobností, a nestanoví, že by porušení této úpravy umožňovalo odpovědnému redaktoru odepříti uveřejnění; v tom směru ponechává žadateli jistou volnost, omezenou jediné všeobecnými předpisy týkajícími se vlastního obsahu tiskové opravy (§ 11, odst. 1, věta druhá a § 11, odst. 4 zák.). Z textace: »Ve svém úvodě má odkazovati k pojmenování a číslu periodického tiskopisu, v němž byla zpráva uveřejněna, a pokud možno i k jejímu nadpisu, a na konci má býti uveden ten, kdo za opravu žádal«, nelze nikterak ještě dovozovati, jak to činí odvolací soud, že by zde výpočet těchto formálních náležitostí byl »taxativní« v tom smyslu, že by v úvodu tiskové opravy nesmělo býti vůbec nic jiného uvedeno. Forma opravy je naopak nyní mnohem volnější, musí ovšem odpovídati předpokladům věty druhé odstavce prvního § 11 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. a rovněž musí odpovídati náležitostem v druhé větě § 11, odst. 4 cit. zák. uvedeným. Leč jinak ponechává zákon opravovateli volnost, aby si v těchto mezích, jakož i v mezích zákonem připuštěného rozsahu — § 11, odst. 6 a § 13, č. 2 — podle okolností daného případu opravu samostatně stylisticky upravil. O takovou ryze stylistickou úpravu právě tu jde, pokud se úvodní věta dovolává přísluš-

ného místa zákona, tiskovou opravu dovolujícího a obsahuje stručný požadavek za uveřejnění opravy, a pokud pak na konci žadatel ke svému jménu připojil datum. Tato stylistická formulace opravy přimyká se věcně úplně k náležitostem v druhé větě odst. 4 § 11 vyžadovaným, a nebyl proto odpovědný redaktor oprávněn, odepřít její uveřejnění.

Pro správnost tohoto stanoviska mluví ostatně i celá intence zákona. Uváží-li se totiž, že zpráva ústavně-právního výboru — tisk 1.085 — v příčině předpisu věty druhé odst. 1 § 11 zdůrazňuje, že zákon omezuje sice opravu co do obsahu, nikoli však co do formy vylíčení skutečností v ní obsažených; a že zákon v příčině vlastního obsahu opravy připouští ve 4. odst. § 14 úpravu textu soudem (za souhlasu žadatelova); — nebyl by zajisté na místě úzký výklad ryze formálních předpisů druhé věty odst. 4 § 11 cit. zák.

Jelikož pak v usneseních obou stolic není uvedeno, že tisková oprava svým obsahem neodpovídá předpisu § 11, odst. 1, věta druhá cit. zák., a nebylo ani jinak ve smyslu § 13 téhož zák. důvodu k odepření jejího uveřejnění, byly zde zákonné podmínky, aby bylo ve smyslu § 14, odst. 3 cit. zák. odpovědnému redaktoru na žadatelův návrh uloženo, aby ji ve lhůtě § 12, odst. 2 zák. uveřejnil a aby mu byla též uložena povinnost nahraditi útraty řízení.

### Čís. 5653.

Vkladní knížky vydané spořitelny podle zákona čís. 302/1920 Sb. z. a n. nejsou veřejnými listinami po rozumu § 292 c. ř. s.

V pouhém zfalšování takové vkladní knížky bez úmyslu poškozo-  
vacího nelze spatřovati skutkovou podstatu podvodu.

Přestupek podvodu a přestupek podle § 320, lit. f) tr. zák. mohou se sbíhati jen věcně.

(Rozh. ze dne 30. června 1936, Zm I 700/36.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury k zachování zákona do rozsudku okresního soudu trestního v Praze ze dne 10. července 1935, jímž byla obžalovaná uznána vinnou přestupky podle §§ 197, 461 a 320 f) tr. z., takto právem: Rozsudkem okresního soudu trestního v Praze ze dne 10. července 1935, č. j. T X 995/35-4 byl porušen zákon v ustanoveních §§ 197, 461 a 320 f) tr. z.; rozsudek ten se zrušuje jako zmatečný a obžalovaná se zprošťuje podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby.

### Důvody :

Rozsudkem okresního soudu trestního v Praze z 10. července 1935 byla uznána F. B. vinnou přestupky podle §§ 197, 461 a 320 f) tr. z. spáchanými tím, že 1. dne 2. ledna 1935 v P. uvedla listivým jednáním a předstíráním Městskou spořitelnu v omyl, jímž měl tento ústav utrpěti na svém majetku škodu 2.000 Kč nepřevyšující a 2. téhož dne napodo-